

EUUREKA

GRUDZIEŃ 2008, nr 1 (24)

RAPORT:

WYMIANA

POLSKO-

-NIEMIECKA

PEDAGOG APELUJE:

SZKOŁA BEZ PRZEMOCY!

**OBÓZ JEZYKOWY
W TUNEZJI**

**PROBLEM Z PREZENTEM
NA ŚWIĘTA?
MY GO ROZWIĄŻEMY :)**

PLUS: FOTOPLASTYKON

SKŁAD REDAKCJI:

REDAKTOR NACZELNY:

Renata Deska

WSPÓŁPRACA:

Karolina Granis
Karolina Kałaska
Paulina Rękawek
Konstancja Smolik
Hanna Zadrożna
Angelika Zalewska
Michał Mazek
Patryk Śliwa

SKŁAD I RYSUNKI:

Karolina Proczek
Joanna Świątek

OPIEKA I KOREKTA:

mgr Anna Kuszpit – Całka

DRUK:

mgr Edward Czipionka
Przemysław Baran
Piotr Salamończyk

Gazeta Szkolna Zespołu Szkół
Ponadgimnazjalnych nr 1
im. Bohaterów Westerplatte
w Garwolinie
ul. Kościuszki 53
08-400 Garwolin

tel./fax: +48 (25) 682 30 71, 682 03 10

<http://www.zsgarwolin.pl>

S P I S T R E C I

Życzenia Świąteczne.....	2	FOTOPLASTYKON.....	10
Słowo wstępne.....	3		
Kalendarium.....	3	Wymiana	

Z ŻYCIA SZKOŁY

Jesienne pożądki.....	4	Wymiana	
Szlakiem Kościuszki.....	4	polsko- niemiecka.....	12-13
Dzień Edukacji Narodowej.....	5	Obóz językowy w Tunezji.....	14
Dzień Papieski.....	6		
Światowy miesiąc bibliotek			
szkolnych.....	6		

Pomysł na prezenty.....	7	Amnesty International.....	17
Wspomnienie o Adrianie			
Zawadce.....	8		
Obchody 11 listopada.....	8-9		
Konkurs wiedzy historycznej...9			

QULTURA

Książka z górnej półki.....	15
Recenzja filmu	
„Świadectwo”.....	16

PORADY PEDAGOGA

Szkoła bez przemocy.....	18
Humor.....	18

SPORT.....	19
------------	----

*Głośniejszy niżli w rozmowach Bóg przemawia w
ciszy,
I kto w sercu ucichnie, zaraz go usłyszy*

Adam Mickiewicz

Święta Bożego Narodzenia to czas radości i ciepła.

Z tej okazji całej społeczności szkolnej życzymy dni pełnych miłości, wiary i nadziei.

Niech Boża Dziecina opromienia Was swoją łaską, zapewniając zdrowie i pomyślność.

W Nowym 2009 Roku życzymy wszystkim wielu sukcesów i spełnienia marzeń.

Dyrekcja Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych nr 1 im. Bohaterów Westerplatte

*Jeżeli chcemy przeżyć prawdziwą radość Świąt Bożego Narodzenia,
pozwólmy Bogu narodzić się w naszej duszy.*

ks. Jerzy Popiełuszko

Wszystkim uczniom, nauczycielom i pracownikom naszej szkoły życzymy świąt wypełnionych radością i miłością,
niosących spokój oraz odpoczynek.

Ciepła rodzinnego stołu i wspólnie spędzonych chwil.

Nowy Rok pełen optymizmu, wiary, szczęścia i powodzenia niech
spełnia wszelkie Wasze marzenia.

Redakcja „Eureka”

SŁOWO WSTĘPNE

Witam w pierwszym w tym roku szkolnych wydaniu „Eureka”. Niektórzy z Was zapewne stęsknili się już za Nami ☺ My za Wami też, dlatego ten numer jest nieco większy. A w nim: Z ŻYCIA SZKOŁY – relacje z Rajdu Kościuszkowskiego, Dnia Papieskiego oraz Tygodnia Tolerancji; KALENDARIUM i FOTOPLASTYKON oraz wiele nowych, ciekawych tekstów. Jakich? Zajrzyjcie do środka.

I na zakończenie trochę o redakcji. Mamy kilka zmian w składzie redakcyjnym. Czas płynie bardzo szybko i niektórych z naszych *tekściarzy* czeka w tym roku matura, postanowili więc zebrać siły do ostrej pracy (wcześniej oczywiście też się uczyli ☺), a część redakcji zakończyła już edukację w naszej szkole. Pióra dziennikarskie przejęli

nowi uczniowie. Serdecznie witamy w naszym składzie! Pamiętajcie, że „Eureka” to Wasza gazetka i jeżeli chcecie, aby nadal się ukazywała współpracujecie z nami. Pomagając Nam, pomagacie Sobie!

Miłej lektury życzy
Redakcja

KALENDARIUM

WRZESIEŃ

- 1 września** – rozpoczęcie roku szkolnego
- rocznica wybuchu II wojny światowej
- 5 września** – kiermasz książek
- 19 września** – wybory do Młodzieżowej Rady Miasta
- 20 września** – sprzątanie świata
- 30 września** – Dzień Chłopaka

PAŹDZIERNIK

- 9-10 października** – Rajd Kościuszkowski
- 13 października** – Dzień Nauczyciela
- 17 października** – Dzień Papieski
- 24 października** – wybory do samorządu szkolnego

LISTOPAD

- 1 listopada** – Dzień Wszystkich Świętych
- 11 listopada** – Święto Niepodległości
- 17-22 listopada** – Tydzień Tolerancji
- 20 listopada** – wybory do senatu
- 29 listopada** – andrzejki

GRUDZIEŃ

- 6 grudnia** - mikołajki

H.Z

JESIENNE PORZĄDKI

Jak co roku w każdej placówce szkolnej organizowana jest międzynarodowa kampania „Sprzątania Świata”. W naszej szkole tego rodzaju akcja odbyła się w sobotę 20.09.08 r. Wyposażone w duże worki na śmieci i gumowe rękawiczki klasy wraz z wychowawcami, ruszyły z misją usunięcia śmieci zalegających poza miejscami przeznaczonymi do ich składowania. Takie przedsięwzięcie ma na celu wzrost świadomości ekologicznej społeczeństwa.

Akcja „Sprzątanie Świata” ma swój początek w Australii. Po raz pierwszy odbyła się w 1989 r. Wzięło w niej wówczas udział około 40. tysięcy mieszkańców Sydney. Już po roku działanie objęło zasięgiem całą Australię, a liczba jej uczestników ciągle wzrasta. W Polsce powyższy ruch odbywa się każdego roku, począwszy od 1994r. Patronem i koordynatorem kampanii w naszym kraju jest Fundacja Nasza Ziemia. Uczestnikami akcji są najczęściej: młodzież szkolna, harcerze, członkowie organizacji ekologicznych oraz ochotnicy.

Tegoroczna impreza wiązała plany z zachęcaniem do sprzątania naszych lasów. Dlaczego? Ponieważ są

wielkim skarbem przyrody - niestety, stale niszczone, podpalane, zaśmiecanym... .A przecież nie jest to miejsce przeznaczone na wysypiska! To zielone płuca naszego kraju! „Leśnicy sami nie poradzą sobie z tym problemem!”, „Las wymaga opieki ze strony nas wszystkich, gdyż wszyscy korzystamy z jego dobrodziejstw!” – takie i podobne hasła były głoszone przez organizacje ekologiczne. Fundacja Nasza Ziemia, każdego roku wybiera inne miejsce na inaugurację akcji „Sprzątanie Świata - Polska”. W tym roku kolej przypadła na Ostrowiec Świętokrzyski. Jak wyjaśnia Mira Stanisławska-Meysztowicz, prezes Fundacji – w tym oto mieście powstaje kolejny Ogród Naszej Ziemi, zakładany dla Ośrodka Szkolno – Wychowawczego.

Jak widać dbanie o florę występującą na Ziemi jest niezmiernie ważnym czynnikiem, wpływającym na jakość życia istot zamieszkujących tę planetę. Dlatego warto zwracać na nią uwagę nie tylko podczas wrześniowej akcji „Sprzątania Świata”. Wystarczy, że zadbamy o segregację śmieci czy też poznamy wartość zbiorników przeznaczonych na odpady – czy to tak wiele?

Koncia

SZLAKIEM KOŚCIUSZKI

W dniach 9 – 10 października 2008 roku reprezentacja Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych nr 1 im. Bohaterów Westerplatte w Garwolinie wzięła udział w corocznym Rajdzie Kościuszkowskim. Jego celem jest propagowanie kultury, tradycji i historii ziemi garwolińskiej, a w szczególności terenów Maciejowic.

Do Maciejowic nasze ekipa wybrała się zwartą grupą, która liczyła 35 osób plus opiekunowie. Pierwszego dnia szli p. Maria Kowalczyk, p. Liliana Rękawek, p. Agnieszka Bogusz oraz p. Tomasz Bieńko. Wieczorem nastąpiła zmiana. Dotychczasowi opiekunowie pojechali, a na ich miejsce przybyli p. Marek Piotrowski, p. Marzena Mikulska i p. Renata Ocep. Pogoda bardzo dopisywała, było ciepło i słonecznie. Do przemarszu wybraliśmy trasę nr 2, którą w noc przed maciejowicką bitwą pokonały wojska rosyjskie. Ruszyliśmy z Pawłowic w specjalnych strojach stylizowanych na ubiory kosynierów walczących w powstaniu kościuszkowskim, trzymając w dłoniach repliki kos osadzonych na sztorc, bądź flagi narodowe osadzone na drzewkach. Na trasie rajdu przygotowane były specjalne punkty informacyjne, gdzie zapoznawano nas z historią, przyrodą i krajobrazem regionu. Po przeczytaniu przygotowanej informacji byliśmy oceniani za zachowanie oraz strój. Najciekawszym miejscem była chata rzeźbiarki, w której znajdowała się bardzo duża liczba drewnianych rzeźb. Sporym zainteresowaniem wśród uczniów cieszyła się

wieś Komory z widocznymi i zachowanym do dziś średniowiecznym układem zabudowań. Były również wyznaczone miejsca na odpoczynek i posiłek.

Punkt docelowy naszej trasy stanowiło Podzamcze. Tam odbyła się inscenizacja jazdy konnej w specjalnych strojach z epoki Księstwa Warszawskiego. Było również ognisko z kiełbaskami i zupa grochowa. Niektórzy uczniowie pod okiem zawodowych jeźdźców sprawdzali swoje siły w siodłach. Wieczorem wszyscy uczestnicy rajdu mieli okazję wysłuchać koncertu zespołu Big Day, który miał miejsce na zabytkowym rynku w Maciejowicach. Noc spędziliśmy w Publicznym Gimnazjum w Maciejowicach, a po śniadaniu i Mszy Świętej udaliśmy się do Podzamcza, gdzie ogłoszono wyniki. Udało się! Zajęliśmy pierwsze miejsce w rywalizacji grup rajdowych za co w nagrodę otrzymaliśmy aparat cyfrowy. Ponadto nasze reprezentantki spisały się również znakomicie w indywidualnym Konkursie Wiedzy o Tadeuszu Kościuszcze i Jego Epoce. Milena Sasimowska i Katarzyna Leszek uplasowały się odpowiednio na 3 i 4 miejscu..

Wszystkim uczestnikom rajdu pragnę serdecznie podziękować za włożony wysiłek w pokonanie trasy rajdu oraz godne reprezentowanie naszej szkoły i życzyć spotkania w roku przyszłym.

mgr Marek Piotrowski

DZIEŃ EDUKACJI NARODOWEJ - ŚWIĘTO NAS WSZYSTKICH

My uczniowie, jesteście strasznymi marudami. Tylko byśmy narzekali, psocili i wybrzydali. Czasem nawet śmierć Maruda to przy nas radosny optymista, wprost wprost epikurejczyk w różowych okularach.

Dzień 13. października z pozoru nie różnił się od innych dni tygodnia. Narzekaliśmy od rana, na brzydką pogodę, na tłok w autobusie, a najwięcej na nauczycieli. Tym razem jednak nasze skargi brzmiały nieco inaczej, np. te skierowane do nauczycieli matematyki: „Nieszczęsne zadania i tragiczne wzory, jawią się w snach moich niby jakieś zmyły. Nie o takich snach, matematyczko droga, marzyła jeszcze wczoraj uczennica młoda.”, czy do polonistów: „Wielkieś mi uczyniła pustki w domu ma droga polonistko tym postępkim swoim. Niby nic, jednak tak to było, jedną malutką pałkę tak wiele ubyło”. Trochę dziwne? Nie w naszej szkole, nie na akademii z okazji Dnia Edukacji Narodowej:).

Gwoli tradycji, imprezę przygotowywali uczniowie klas pierwszych, pod kierunkiem swoich wychowawców. Akademia rozpoczęła się punktualnie o

11:45 mszą świętą na dużej Sali gimnastycznej. Następnie głos zabrał Dyrektor szkoły, witając przybyłych gości m.in. panią Stanisławę Prządękę, posła na sejm RP oraz przedstawicieli władz lokalnych. Uczniowie swój występ zaczęli od złożenia serdecznych życzeń wszystkim nauczycielom, pracownikom szkoły oraz uczniom. Wręczali symboliczne kwiatki w rytm przeboju „La bamba”, kołysząc z uśmiechem biodrami:). Następnie rozpoczęła się krótka część artystyczna. Były i piosenki, i recytacje, i mnóstwo humoru. Nawet lekcja polskiego (jeden z punktów przedstawienia) była zabawna i odprężająca, co nie zawsze się udaje. Część artystyczną kończyła scenka pt. „Pan belfer był chory... ale szybko wyzdrowiał i od razu następnego dnia zabrał się do pracy”.

Trzeba przyznać, że pierwszoklasiści spisali się na medal. Akademia była fantastyczna. Mnóstwo zabawnych scenek, dialogów i urocze kostiumy, pozwoliły na moment oderwać się od codziennych zajęć zarówno nauczycielom, pracownikom szkoły, jak i uczniom. Za trud włożony w naszą edukację i wychowanie, jeszcze raz BARDZO DZIĘKUJEMY.

Hanna Zadrożna

TYDZIEŃ TOLERANCJI

Dzień tolerancji obchodzony jest co roku 16. listopada, wtedy to właśnie Konferencja Generalna UNESCO przyjęła Deklarację Zasad Tolerancji. Nasza szkoła również się do tego ustosunkowała, dlatego właśnie co roku obchodzimy ten szczególny dzień.

W tym roku szkoła od 17. do 22. listopada świętowała nie dzień, a tydzień tolerancji. Do tej pory 16. listopada na sali gimnastycznej spotykała się młodzież szkolna, gdzie oglądała film lub uczestniczyła w przedstawieniu. Tego roku jednak wiele się zmieniło. Przez cały tydzień młodzież spotykała się z narkomanami, a każda klasa obejrzała film o tolerancji wobec osób niepełnosprawnych. Film miał na celu poruszyć serca oglądających oraz uczulić ich na parę istotnych spraw, które pomogą nam w kontaktach z ludźmi, dla których los nie był tak łaskawy. Po obejrzeniu filmu klasy uczestniczyły w apelu. Aby uczniowie wdrażyli się w klimat tygodnia tolerancji, na dolnym piętrze rozwieszono były plakaty z ważnymi przesłaniami. We wtorek w przepięknym stylu apel poprowadziła Iwona i Adam, było to nawiązanie do problemu stosunków interpersonalnych pomiędzy kobietą i mężczyzną – częsty brak w tych relacjach zrozumienia, wsparcia i tolerancji. Apel rozpoczęła przepiękna i znana piosenka Ireny Santor „Kasztany”. Przez cały tydzień na korytarzu w czasie przerw słychać było piosenki o tematyce tolerancyjnej.

Mam nadzieję, że przekazane nam w tym tygodniu treści na długo pozostaną w naszej pamięci. Bycie tolerancyjnym nie może pozostać tylko modną, to przede wszystkim pewne zachowania i wyrażane opinie.

Karolina Kałaska

Czy jesteś tolerancyjny?

Obchodzony w tym roku w naszej w naszej szkole „Tydzień Tolerancji” skłonił mnie do refleksji i nasunął pytanie: czy młodzież jest tolerancyjna? Ile razy słyszymy na korytarzu naszej szkoły obraźliwe wyzwiska, podkładanie nóg, kąśliwe uwagi, naśmiewanie a nawet groźby. Brak tolerancji, czyli brak woli i chęci zrozumienia czyjejs inności prowadzi do narastania złych emocji, a często do krzywdzenia innych. To właśnie dlatego postanowiliśmy walczyć z nietolerancją. Od 17. do 22. XI w naszej szkole można było oglądać plakaty, filmy i uczestniczyć w apelu, a wszystko po to, aby zwiększyć akceptację drugiego człowieka oraz samego siebie, naszych wspólnych upodobań oraz odmienności.

Każdy człowiek jest inny, różni nas linie papilarne, kolor oczu, cechy charakteru, ale wszyscy jesteśmy równi. Wszyscy ludzie noszą dumne miano *homo sapiens*, istoty rozumnej, więc dlaczego tak często brak w nas zrozumienia i tolerancji? Sami odpowiedzmy sobie na to pytanie.

Paulina Rękawek

Człowiek jest wielki nie przez to, co posiada, lecz przez to, kim jest; nie przez to, co ma, lecz przez to, czym dzieli się z innymi.

Jan Paweł II

Dnia 17. października w naszej szkole obchodziliśmy 30. rocznicę pontyfikatu Jana Pawła II. Z tej okazji naszą szkołę odwiedził wielki artysta Tomek Kamiński, wszyscy uczniowie naszej szkoły zebrał się na sali gimnastycznej, aby w ogromnym skupieniu wysłuchać koncertu.

Pan Tomasz Kamiński w swoim występie p.t. „Muzyczne listy do młodych” przedstawił nam piosenki swojego autorstwa. Dźwięk skrzypiec oraz słowa płynące prosto z serca artysty skłaniały do rozważań nad własnym życiem. Inspiracją do stworzenia utworów były dla Pana Kamińskiego spotkania z papieżem i jego nauki. W przerwach między śpiewaniem Pan Tomasz opowiadał jak ważny w jego życiu był i ciągle jest Jan Paweł II. Myślę że wielu z nas dzięki tym słowom wniesie do swego życia coś, dzięki czemu będzie ono lepsze o owocniejsze. Na sam koniec Pan Tomasz Kamiński zrobił wszystkim

niespodziankę i wykonał bardzo piękną i znaną pieśń „Ty tylko mnie poprowadź”. Wszyscy uczestnicy recitalu z ogromną przyjemnością włączyli się we wspólny śpiew. Cała uroczystość zakończyła się przejściem dyrekcji, przedstawicieli Rady Miasta Garwolin oraz samorządu uczniowskiego wraz ze służbą sztandarową pod pomnik Jana Pawła II, który znajduje się na terenie szkoły. Odbędzie się tam druga część uroczystości, czyli złożenie kwiatów i zapalenie zniczy.

Gdybym miała w jednym zdaniu zrelacjonować ten ważny dzień w naszej szkole, napisałabym tak : Po brzegi wypełniona sala i wielkie wzruszenie – tak było na koncercie „Muzyczne listy do Młodych” Tomasz Kamińskiego.

Renata Deska

ŚWIATOWY MIESIĄC BIBLIOTEK SZKOLNYCH

Obchody światowego święta bibliotek szkolnych zostały zainicjowane w 1999 roku przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Bibliotekarstwa Szkolnego. Początkowo był to jeden dzień, przypadający w ostatni czwartek października. Jednak ze względu na ogromne zainteresowanie bibliotekarzy i uczniów święto to objęło cały miesiąc październik. Jest to okazja do zwrócenia uwagi na biblioteki szkolne, pokazania ich oferty i dorobku.

Przyjrzyjmy się bliżej bibliotece w naszej szkole;
„ Jakie były początki...”

Gdy w 1961 roku Kuratorium Okręgu Szkolnego Warszawskiego podjęło decyzję o powołaniu w Garwolinie szkoły średniej typu ogólnoeconomicznego, nauczyciele z zapałem przystąpili do pracy. Borykając się z brakami w zakresie wyposażenia sal lekcyjnych, brakiem podręczników, rozpoczęli kompletowanie pomocy naukowych. Nauczyciel Stanisław Jędrał przystąpił do organizowania biblioteki szkolnej. Pełen zapału kompletował pomoce naukowe. Pod koniec 1962 roku księgozbiór biblioteki liczył 620 woluminów. Nadal biblioteka nie miała swojego lokum. Brakowało literatury fachowej, podręczników, lektur.

Minęło ponad czterdzieści lat pracy szkoły, a tym samym działalności biblioteki i gromadzenia zbiorów.

W 2005 roku rozpoczęły się prace przy kolejnej rozbudowie szkoły. Starostwo Powiatowe zabezpieczyło środki na nowy budynek, w którym

zaplanowano bibliotekę z czytelnią. Dnia 1. września 2007 roku nastąpiło uroczyste otwarcie nowej siedziby biblioteki. Przestronne, funkcjonalne pomieszczenia, w ciepłych kolorach, stanowiły ogromny kontrast w zestawieniu z ciasnymi i zatłoczonymi książkami poprzedniej siedziby biblioteki. Po wyposażeniu w sprzęt, przeniesiono księgozbiór na nowe miejsce. Od 12. listopada 2007 biblioteka wznowiła swoją działalność w zupełnie nowych, sprzyjających odwiedzającym ją uczniom i nauczycielom warunkach.

Obecnie zbiory biblioteczne to:

encyklopedie, słowniki, literatura fachowa i piękna, podręczniki, licząca ponad 25 tysięcy woluminów znajdujących się na półkach. Do tego trzeba dodać 370 zbiorów multimedialnych i 15 rodzajów prenumerowanych czasopism.

W czytelnii, dla potrzeb uczniów i nauczycieli udostępniono 16 komputerów z dostępem do internetu. Tu właśnie, uczniowie mogą znaleźć odpowiednie materiały aby przygotować się do zajęć, wydrukować, bądź odbić na xero.

Mając odpowiednie zaplecze lokalowe i techniczne po dokonaniu niezbędnych prac, mamy nadzieję, że w niedalekiej przyszłości biblioteka szkolna w pełni zasłuży na miano:

SZKOLNEGO CENTRUM MULTIMEDIALNEGO.

mgr Renata Ocep

JAKI ZNAK ZODIAKU, TAKI PREZENT

BARAN – to osoba żywiołowa, zwykle wysportowana. Najlepszym prezentem dla niego jest zatem sprzęt sportowy, praktyczne ubrania sportowe, gadżety do roweru. Zachwyci go również przewodnik turystyczny, mapa samochodowa albo album i książki podróżnicze.

BYK – w swoim życiu stawia przede wszystkim na jakość, sam chce być doskonały. Prezent dla niego również powinien być jak najlepszej jakości. Spodoba mu się perfumy, kosmetyki i oryginalna biżuteria. Nie pogardzi również pięknie wydaną książką. Dla Byka ważne jest aby prezent był pięknie i ozdobnie zapakowany.

BLI NI TA – to znak osób inteligentnych, bystrych, lubiących rozrywki intelektualne. Najlepiej kupować dla nich gry komputerowe, gry planszowe, zestawy łamigłówek, książki o tematyce naukowej, poradniki.

RAK – jest romantyczny i sentymentalny, łatwo się wzrusza, długo rozpamiętuje przeżyte chwile. Dlatego najlepszym prezentem dla niego są albumy na zdjęcia, ozdobne ramki, pamiętniki, szkatułki. Można mu kupić maskotkę, albo figurkę z porcelany.

LEW – lubi błyszczeć w otoczeniu. Prezent dla niego musi być efektowny. Lubi dobre perfumy, czy firmowe kosmetyki. Prezent dla Lwa nie musi być praktyczny, ale powinien być elegancko zapakowany oraz odpowiednio wręczony. Przy każdej okazji dobrym prezentem będą kwiaty.

PANNA – to osoba skromna, nieśmiała, praktyczna i gospodarna. Prezenty dla niej powinny być przede wszystkim praktyczne i dobrej jakości. Wszelkie artykuły gospodarstwa domowego, porcelana, szkło na pewno się spodoba. Można jej kupić książkę, szczególnie poradnik, przewodnik, album. Panna lubi dostawać biżuterię, szale, apaszki i inne dodatki do ubrania oraz różnorodne gatunki herbaty ozdobnie zapakowane.

WAGA – jest zwykle opanowana, taktowna i dyskretna. Nawet gdy prezent nie trafi w jej gust, nigdy tego nie okazuje. Lubi dostawać luksusowe drobiazgi, biżuteria, perfumy na pewno ją ucieszą. Waga lubi dobrą kuchnię i słodczyce. Dlatego można jej kupić bombonierkę, dobrą

kawę albo elegancko zapakowaną herbatę. Ucieszą ją bilety do kina albo teatru.

SKORPION – jest osobą tajemniczą, ma wiele różnorodnych zainteresowań, lubi niespodzianki. Dla niego książki o różnorodnej tematyce, albumy malarstwa, poradniki, płyty CD, gry komputerowe. Lubi również przedmioty oryginalne i tajemnicze, na przykład magiczne talizmany, kamienie, biżuterię.

STRZELEC – to osoba żywiołowa, spontaniczna, ma wiele zainteresowań lubi ruch i podróże. Można mu kupić sprzęt sportowy, grę komputerową, sportową odzież. Lubi dostawać książki, szczególnie podróżnicze, filmy i płyty muzyczne. Lubi dobre perfumy i firmowe kosmetyki.

KOZIORO EC – to osoba praktyczna i pracowita. Dlatego prezent dla Koziorożca musi być praktyczny i użyteczny. Może to być sprzęt komputerowy albo fotograficzny. Koziorożec lubi również przedmioty oryginalne i trwałe. Zwykle interesuje się sztuką więc ucieszy go efektowna biżuteria, ekskluzywne artykuły biurowe, zegary, obrazy i antyki.

WODNIK – zwykle stara się być bardzo oryginalny, ma dobry gust. Lubi prezenty oryginalne i nowoczesne. Odpowiedni będzie dla niego sprzęt komputerowy, nowy model telefonu komórkowego, a także nowoczesna biżuteria oraz drobiazgi do domu, np. zegar czy lampa. Wodnik ma wiele zainteresowań więc ucieszą go również książki, szczególnie albumy oraz płyty CD.

RYBY – są marzycielskie i tajemnicze. Dużą radość sprawiają im przedmioty oryginalne i tajemnicze np. egzotyczne kamienie, talizmany i amulety, akcesoria feng-shui. Ryby lubią podróże dlatego ucieszą je zawsze albumy i książki podróżnicze. Docenią ładną, niezbyt ekstrawagancką biżuterię i ozdoby, apaszki i szale.

Oczywiście to tylko skromne propozycje. Trzeba pamiętać, że o wartości prezentu nie świadczy jego rozmiar i cena, ale to czy jest dany prosto z serca. Życzymy udanych przedświątecznych zakupów!

NIE WIESZ JAKI PREZENT KUPIĆ POD CHOINKĘ? WŁASNORĘCZNIE ZROBIONY OBRAZEK, PŁYTA ZNANEGO ZESPOŁU, KOSMETYK, CZY GŁOŚNA KSIĄŻKA? Z TYM DYLEMATEM MĘCZY SIĘ PRZED ŚWIĘTAMI CHYBA KAŻDY. NAJLEPIEJ ZAPYTAĆ OSOBĘ OBDAROWANĄ WPROST, CO CHCE DOSTAĆ, ALE CZYŻ NIE LEPSZA JEST NIESPODZIANKA? JEŻELI TYLKO WIESZ, JAKIEGO ZNAKU ZODIAKU SĄ TWOI BLISCY, MOŻESZ SKORZYSTAĆ Z NASZYCH PODPOWIEDZI.

NA ZAWSZE W NASZYCH SERCACH

Często słyszymy wiele podobnych słów zagrzebując je w ogromie innych, codziennych trosk. Dziś słysząc je, zatrzymujemy swe myśli na osobie naszego kolegi Adriana, wspominamy i analizujemy każdą najmniejszą zapamiętaną chwilę w jego obecności. Jaki był Adrian? Carpe diem- mówimy- chwytaj dzień, korzystaj z życia. Tak też żył Adrian, nie bał się wyzwań, nie potrzebował troskać się prostymi sprawami, wykorzystywał każdą minutę swojego istnienia. Czy mógł wiedzieć, że ma mniej czasu niż my? Dlaczego odszedł? Dlaczego on? Dlaczego nie spotkamy go więcej na ziemi?- pytamy. Myślę, że on jest również tu, z nami, i tu pozostanie, tak długo, jak długo pamiętać będziemy o nim. Adrian miał dużą liczbę przyjaciół, był bardzo towarzyski, zawsze otaczali go życzliwi mu ludzie, w których sercach gościć będzie zawsze. Mimo tak odległych czasów i miejsc, może być on teraz z nami. Wierzmy, że jest blisko. Ogromny ból sprawia fakt, iż odszedł tak nagle, trudno nam to zrozumieć i przyjąć, szczególnie jego klasa, ludzie, którzy znali się z nim prawie 3 lata, poznając się nawzajem jak rodzeństwo. Jeszcze tamtego dnia spotkaliśmy się w szkole..

*„Znam ludzi z kamienia, co będą
wiecznie trwać,
Znam ludzi z papieru, co rzucają się
na wiatr,
A my tak łatwopalni, biegniemy w
ogień by mocniej żyć,
A my tak łatwopalni, tak śmiesznie
mali, dosłowni zbyt.”*

Wystarczyło 10 minut, 10 minut, podczas których nikt z nas nie pomyślałby, że kilka chwil temu, widział go po raz ostatni. Nie było pożegnania, nikt nie powiedział mu, jak pusto byłoby tu bez niego, jak ważna jest dla nas jego obecność, jak wiele ona zmienia. Dziś jesteśmy bezradni. Pozostają nam słowa, które wierzymy, że słyszy. Jakie jednak słowa trzeba powiedzieć by wyrazić smutek i tęsknotę? Czy trzeba mówić? Jak uczcić pamięć o nim?

W tym ciężkim dla nas czasie powinniśmy zdać sobie sprawę z ulotności chwili i ogromnego cudu jakim jest życie. Dla Adriana było to oczywistym- doceniać teraźniejszość. Uczmy się tego i pamiętajmy o nim. Podobno potrzeba jednej tylko minuty, aby kogoś zauważyć, jednej godziny, żeby go docenić, jednego dnia, żeby polubić, a całego życia, by zapomnieć. Teraz, w naszych myślach gości wyłącznie Adrian, dziś doceniamy jego obecność- jej brak, myślimy o nim jako o jednym z naszych najbliższych, pozostanie on w naszej pamięci, dopóki pamięć o nas samych nie zaginie.

*„ i byłeś tym, kim chciałeś być,
i żyłeś tak jak chciałeś żyć, i byłeś kim miałeś być.”*

Tak spełnionym go zapamiętamy.

Klasa III e LO, Koledzy i Przyjaciele.

JAK TO Z OBCHODAMI 11 LISTOPADA BYŁO...

Od 1795r., kiedy to Królestwo Pruskie, Rosja i Austria dokonały trzeciego i ostatecznego rozbioru państwa polskiego, do 1918r., czyli zakończenia I wojny światowej, trwał okres okupacji naszego kraju. Jednak po 123. latach niewoli Polska odrodziła się i to w ciągu zaledwie trzech tygodni. Dnia 11. listopada 2008 roku z dumą świętowaliśmy 90. rocznicę odzyskania niepodległości.

Warto z tej okazji odświeżyć i wzbogacić swoją wiedzę na temat obchodów tej uroczystości. Dzień 11. listopada ustanowiono świętem narodowym dopiero ustawą z kwietnia 1937 roku, czyli prawie 20 lat po odzyskaniu niepodległości. Do czasu wybuchu II wojny światowej święto obchodzono niestety tylko dwa razy - w roku 1937 i 1938. W czasie okupacji hitlerowskiej oficjalne lub jawne świętowanie,

podobnie jak i każde inne przejawy polskości, było niemożliwe. Po zakończeniu wojny w 1945 roku władze komunistyczne uczyniły dzień 22. lipca - datę podpisania Manifestu PKWN, jako Narodowe Święto Odrodzenia Polski. Wszelkie obchody dnia 11. listopada organizowane w całym kraju przez opozycję (manifestacje patriotyczne) były zaś brutalnie tłumione przez oddziały ZOMO, a ich uczestnicy bici i aresztowani przez Służbę Bezpieczeństwa. Dopiero w 1989 roku przywrócono Narodowe Święto Niepodległości obchodzone 11. listopada. Dzień ten jest wolny od pracy i nauki szkolnej. Polacy wywieszają flagi, w kościołach odprawiane są msze w intencji narodu, a w każdym mieście odbywają się uroczystości patriotyczne.

Obchody 90. rocznicy odzyskania niepodległości, czyli... lekcja patriotyzmu.

Jak co roku, uczniowie naszej szkoły oddali hołd narodowym bohaterom w czasie uroczystości związanych z rocznicą odzyskania niepodległości. Już dziewięćdziesiąta, a zatem okrągła rocznica narodowego święta, była okazją do przypomnienia sobie tych historycznych wydarzeń.

Obchody 11. listopada zainaugurowaliśmy wystawą fotografii plakatu zgłoszonego do konkursu plastycznego, który zorganizowało Starostwo Powiatowe. W tym dniu mieliśmy sposobność, by przyjrzeć się pracom naszych rówieśników. Organizatorem wystawy była Pani Kinga Zawadka, opiekun kółka plastycznego naszej placówki.

Kolejnym punktem uroczystości był konkurs wiedzy historycznej. Uczestnicy musieli wykazać się znajomością wydarzeń związanych z walką o niepodległość. Nad przebiegiem konkursu czuwał zespół nauczycieli historii- Panie: Anna Zielińska, Agnieszka Cypionka i Emilia Gryglas pod kierownictwem Pani Ewy Toporkiewicz.

Następnego dnia odbyła się wystawa pt. „Droga do Niepodległości”, którą również przygotował zespół nauczycieli historii. Uczestnictwo w powyższych obchodach odświeżyło nieco naszą pamięć o trudnej drodze do niepodległości Polski. Jednocześnie przygotowało nas na centralne uroczystości, które odbyły się 12. listopada w sali gimnastycznej.

Główne uroczystości związane z obchodami 90-tej rocznicy odzyskania niepodległości zorganizował: zespół muzyczny pod kierunkiem p.

Andrzeja Ostolskiego, zespół nauczycieli: Marek Piotrowski, Halina Stanieta, s. Daniela Lentas, ks. Gabriel Mazurek, Kinga Zawadka oraz nauczyciele wf-u. To im należy podziękować za tę wspaniałą uroczystość. Tego dnia obchody rozpoczęły się od koncertu pieśni patriotycznej, legionowej i żołnierskiej. Ciekawe wykonania utworów zostały pozytywnie przyjęte przez liczną publiczność. Po trwającym niespełna godzinę występie nadszedł czas na Mszę Świątą, której przewodniczył ks. Gabriel Mazurek. Po Mszy, wciąż zasłuchani w słowa Homilii odbyliśmy apel przy pomniku Józefa Piłsudskiego. W czasie apelu dyrekcja i uczniowie złożyli kwiaty oddając hołd bohaterom walczącym niegdyś o nasze życie w wolnej Polsce.

Uroczystości, w które zaangażowała się społeczność naszej szkoły były dobrą lekcją historii. Przypomniały nam znaczenie wolności, poświęcenia i walki o wspólne dobro. Była to dla nas wszystkich kolejna lekcja patriotyzmu.

Ola Szostak

Konkurs wiedzy historycznej

W ramach obchodów 90 rocznicy odzyskania niepodległości przez Polskę w naszej Szkole 07.11.2008 r. o godz. 11.00 w auli Zespołu odbył się konkurs wiedzy historycznej pt. „Polskie drogi do niepodległości”. Wzięło w nim udział osiem 3-osobowych zespołów z klas liceum ogólnokształcącego i profilowanego.

Uczniowie musieli odpowiedzieć na 30 pytań sprawdzających ich wiedzę historyczną związaną z walką o niepodległość (lata 1795-1918). Po obowiązkowej rundzie pytań konieczne było przeprowadzenie dogrywki, ponieważ trzy zespoły uzyskały tę samą liczbę punktów. Ostatecznie zwyciężyła reprezentacja klasy II b LO w składzie: Marcin Parzyszek, Jarosław Ochnio i Karol Salwa.

Wszyscy uczestnicy konkursu po ogłoszeniu wyników otrzymali nagrody książkowe. Zwycięska drużyna odebrała swoje nagrody w trakcie głównych uroczystości szkolnych przy pomniku J. Piłsudskiego w dniu 12.11.2008 r.

Za przygotowanie i przeprowadzenie konkursu odpowiedzialny był zespół nauczycieli historii: Anna Zielińska, Agnieszka Cypionka, Emilia Gryglas pod kierownictwem Ewy Toporkiewicz.

Ponadto ten sam zespół nauczycieli przygotował wystawę p.t. „Droga do Niepodległości”, którą można oglądać do 4.12.2008r. w Sali Tradycji.

Oprac. mgr Agnieszka Cypionka

ROZPOCZĘCIE ROKU SZKOLNEGO

SPRZĄTANIE ŚWIATA

DZIEŃ EDUKACJI NARODOWEJ

WYBORY DO SAMORZĄDU SZKOLNEGO

TYDZIEŃ TOLERANCJI

WYMIANA POLSKO-NIEMIECKA (04.06.2008 - 13.06.2008) — CZYLI Z DZIENNIKA PODRÓŻNIKA

Środa, 04.06.2008.

Pierwszy dzień wymiany; nasza polska grupa, licząca 15. uczniów oraz dwie opiekunki (p. Marta Szewczyk oraz p. Małgorzata Kielak-Talarek) spotkała się o 9. rano pod szkołą, by busem udać się na Dworzec Centralny, skąd wsiedliśmy w pociąg do Berlina. W stolicy Niemiec po 40-minutowym wolnym czasie, przesiadaliśmy się w pociąg do Hamburga, gdzie na spotkanie z nami wyjechał Herr Grossman (opiekun grupy niemieckiej) oraz dwóch uczniów niemieckich. Po kolejnej godzinie spędzonej w pociągu, zawitaliśmy do Uelzen. Wszyscy byliśmy szczęśliwi, że znów spotykamy się ze swoimi niemieckimi przyjaciółmi, radości nie było końca. Po poczęstunku w szkole, udaliśmy się do domów swoich gospodarzy.

Czwartek, 05.05.2008.

O 8. rano tego dnia polscy uczniowie zostali serdecznie powitani przez dyrektora LessingGymnasium (czyli naszej szkoły partnerskiej), a następnie przez burmistrza miasta Uelzen, który opowiadał wiele ciekawych rzeczy oraz cierpliwie odpowiadał na pytania mu zadawane. Po obiedzie zjedzonym w restauracji Alcatraz udaliśmy się na dworzec Hundertwasser, który jest symbolem miasta Uelzen, by zwiedzić go wraz przewodnikiem. Życiorys i poglądy Hundertwassera, jak także i sama budowla dworca, były bardzo ciekawe, więc wszyscy z uwagą słuchaliśmy słów przewodniczki. Wieczorem spotkaliśmy się na grillu u jednej z Niemek, gdzie bawiliśmy się bardzo dobrze.

Piątek, 06.06.2008.

Tego dnia odbyła się wycieczka do Hamburga. Na początku zwiedziliśmy Muzeum Pracy, co było całkiem ciekawe,

a następnie zostaliśmy podzieleni na trzy grupy, które miały za zadanie między innymi wybicie monet czy też drukowanie plakatu. Po opuszczeniu muzeum udaliśmy się na rejs promem- dzięki temu mogliśmy podziwiać Hamburg oraz wille, położone bezpośrednio przy porcie, które są warte nawet kilka milionów euro. Zrobiliśmy sobie także dłuższy spacer po hamburskiej plaży. Po powrocie do Uelzen byliśmy wszyscy wykończeni i szybko poszliśmy spać.

Sobota, 07.06.2008.

W tym dniu pojechaliśmy pociągiem do Luneburga, gdzie zwiedziliśmy Muzeum Soli. Było to o tyle ciekawe, że nikt z nas nie przypuszczał, że aż tak wielką rolę w naszym życiu odgrywa sól. Dwie godziny czasu wolnego większość z nas spędziła chodząc po sklepach, gdyż ceny ubrań i kosmetyków w Niemczech są zdecydowanie niższe niż w Polsce. Wieczorem odbyła się wielka impreza, na ponad 2 tysiące osób, zorganizowana przez niemieckich abiturientów. Takiego zwyczaju nie ma w Polsce, więc dla każdego z nas było to rewelacyjne doświadczenie.

Niedziela, 08.06.2008.

Dziś był dzień rodzinny, więc każdy z nas spędzał dzień ze „swoim” Niemcem. Było spanie do późna, opalanie się na plaży, pływanie w jeziorze czy też grille rodzinne; w zależności od inwencji naszych gospodarzy. Wieczorem spotkaliśmy się wszyscy, by oglądać mecz Polska- Niemcy. Niestety, my, pełni smutku, musieliśmy patrzeć na radość Niemców (Polska-Niemcy 0:2).

Poniedziałek, 09.06.2008.

Tego dnia towarzyszyliśmy swoim gospodarzom na lekcjach w szkole, co

dla większości z nas oznaczało po prostu surfowanie po internecie. Wyjątkiem była bardzo ciekawa lekcja języka angielskiego, na której to w zmieniających się parach opowiadaliśmy sobie nawzajem między innymi o Polsce i Niemczech. Około godziny 14. udaliśmy się nad rzekę Ilmenau, gdzie rozpoczynała się nasza „przygoda” z kajakami. Dobraliśmy się w trzyosobowe grupki i zaczęliśmy płynąć. Mieliśmy do pokonania ponad 18 kilometrów, co oznaczało cztery godziny ciągłego wiosłowania. Mimo późniejszego zmęczenia, każdy z nas był zachwycony, gdyż była to rewelacyjna przygoda.

Wtorek, 10.06.08.

W tym dniu pojechaliśmy na całodniową wycieczkę do Hannoveru. Zostaliśmy podzieleni na dwie grupy; podczas gdy jedna grupa oglądała zachwycające ogrody dworskie, druga wraz z przewodnikiem zwiedzała studio radiowe i telewizyjne NDR. Mogliśmy zobaczyć na własne oczy, jak powstają audycje radiowe i jakie sztuczki wykorzystuje się przy tworzeniu programów telewizyjnych. Dwie godziny czasu wolnego spędziliśmy chodząc po sklepach.

Środa, 11.06.08.

Dziś uczestniczyliśmy w oficjalnym zakończeniu roku klas trzynastych. Było to bardzo interesujące, gdyż niemieckie zakończenie roku różni się zdecydowanie od polskiego. Każda maturalna klasa przygotowywała piosenkę, pokaz zdjęć a nawet film. Wszystko było utrzymane w bardzo humorystycznym tonie, więc bawiliśmy się świetnie, choć większość z nas nie zna niemieckiego. Tego dnia odbyły się także zajęcia sportowe.

Czwartek, 12.06.2008.

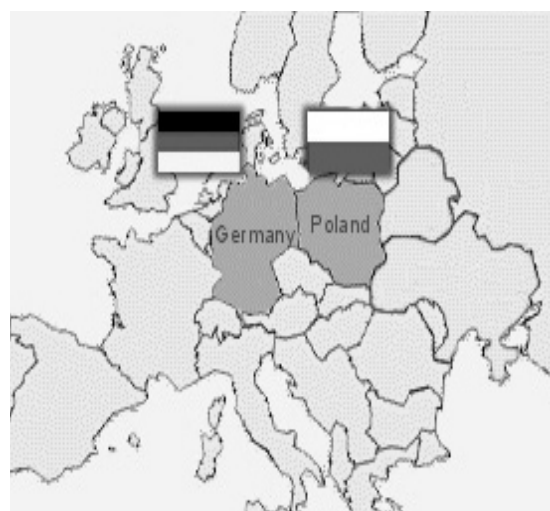
W czwartek pojechaliśmy do Bad Bevensen, miasteczka niedaleko Uelzen, gdzie wzięliśmy udział w tak zwanym TreeTrack'u.

Ciężko wytłumaczyć czym jest TreeTrack; jest to coś takiego jak trasa ze sportowymi zadaniami ulokowana pomiędzy drzewami, około 30 metrów nad ziemią. Choć było to męczące, byliśmy zachwyceni. Mogliśmy zmierzyć się ze swoimi słabościami oraz lękami, mogliśmy sprawdzić samych siebie. Tego samego dnia zwiedzaliśmy także różne fabryki. Wieczorem odbył się grill pożegnalny, po którym nastąpiła wielka, końcowa impreza.

Piątek, 13.06.2008.

Był to niestety ostatni dzień naszej wymiany. Pociąg z Uelzen odjeżdżał już o 8. rano, więc nie mieliśmy zbyt wiele czasu na pożegnania. Wiele osób nie potrafiło powstrzymać łez żegnając się z Niemcami. Świadomość, że być może nigdy więcej się z nimi nie zobaczymy działała strasznie przygnębiająco. Te dziesięć dni spędzone w Uelzen były dla wielu z nas jednymi z najlepszych w dotychczasowym życiu. Jedno jest pewne; nigdy nie zapomnimy tego cudownego czasu, a przede wszystkim fantastycznych młodych Niemców...

Adrianna Flaga
absolwentka naszej szkoły

OBÓZ JĘZYKOWY W TUNEZJI

W dniach 9 – 23. października odbył się pierwszy w historii naszej szkoły obóz językowy w Tunezji. Wylecieliśmy z warszawskiego Okęcia w czwartkowe popołudnie. Z ponad 11. kilometrów nad ziemią zachwycaliśmy się widokiem chmur i cudownym zachodem słońca. Na miejscu byliśmy o godzinie 22:00. Po zakwaterowaniu się w hotelu i rozpakowaniu walizek ujrzeliśmy przedsmak tego, co będzie nas czekało przez najbliższe dwa tygodnie. Widok z okna był dość egzotyczny: basen z wysoka zjeżdżalnią, a w tle wzburzone Morze Śródziemne. Na terenie hotelu znajdowały się m.in.: korty tenisowe, mini golf, stoły bilardowe, boisko do siatkówki plażowej, trzy baseny oraz taras widokowy, który z czasem stał się naszym ulubionym miejscem. Hammamet okazał się pięknym miastem, a widok palm, kaktusów oraz drzew cytrusowych stał się naszą codziennością. Poza hotelem czekała nas też masa atrakcji:

- quady i ekscytująca przejażdżka nimi fragmentem trasy Paryż – Dakar, w trakcie której ujrzeliśmy codzienne życie mieszkańców Tunezji;
- rejs statkiem pirackim po morzu, kąpiele w wodach śródziemnomorskich połączone z animacjami;
- wizyta w stolicy kraju oraz zwiedzanie ciekawych zakątków Tunisu – meczetu, tarasu widokowego, z którego podziwialiśmy panoramę miasta i tamtejszej Medyny;
- Sidi Bau Side – malownicze miasteczko o

niewpowtarzalnej architekturze i pięknych widokach na Morze Śródziemne i góry Atlas,

- Kartagina – historyczne ruiny miasta znanego z wyprawy Hannibala.

W wolnych chwilach jeździliśmy na zakupy do Nowej i Starej Medyny w Hammamecie, gdzie rozsmakowałyśmy się w sokach ze świeżo wyciskanych owoców i wysmienitych szejkach. Na terenie hotelu również nie brakowało zajęć. Każdy dzień rozpoczynał się aerobikiem wodnym, po którym następowały lekcje języka angielskiego (które później ćwiczyliśmy w praktyce). Następnie mogliśmy iść na taniec brzucha, strzelanie z łuku, siatkówkę plażową, tenis ziemny oraz wather polo. Po obiedzie czekały na nas lekcje języka arabskiego i wreszcie troszeczkę czasu wolnego na pływanie w morzu, lub w jednym z basenów i na specjał hotelu, czyli gorące naleśniki. Wieczorem odbywały się animacje – przedstawienia typowe dla kultury arabskiej, barwne i żywiołowe występy taneczne (w których potem sami braliśmy udział) przeplatane koncertami zespołów lub występami fakirów.

DWA TYGODNIE MINĘŁY
NAM BARDZO SZYBKO, ALE
ZOSTAŁY PRZEZ NAS W PEŁNI
WYKORZYSTANE. NIGDY NIE
BYŁO CZASU NA NUDĘ.

„Bidul” to debiut literacki Mariusza Maślanki.

Głośna i kontrowersyjna książka, która ukazała się na polskim rynku wydawniczym w 2004 roku. Już wtedy spotkała się z dezaprobatą krytyków. Można było wiele usłyszeć na temat tej powieści obalającej wszelkie kanony moralności. Jedni ujmowali się za edukacyjnym przekazem książki, inni oceniali ją poniżej przeciętnej. Jak jest naprawdę?

Cóż, zdania zawsze będą podzielone, gdyż jak wiadomo osąd jest zależny od subtelnej oceny każdego czytelnika. Już po kilku pierwszych stronach odniosłam wrażenie jakbym czytała pamiętnik, gdyż narratorem całej historii jest główny bohater, 10-letni Borys Mleczek, opowiadający swoje perypetie związane z życiem codziennym. Borys to dziecko z patologicznej wiejskiej rodziny, ma 4. młodszego rodzeństwa. Dzieci nie mogą liczyć na rodziców, gdyż matka jest chora psychicznie, a ojciec cierpi na alkoholizm. Pewnego dnia dzieci zostają

przywiezione do domu opieki, gdzie szybko przekonują się, że mogą liczyć tylko na siebie. Bohater staje się świadkiem brutalnych scen. Marzy, by trafić do domu dziecka o którym wielokrotnie opowiadał mu ojciec. W końcu jego życzenie się spełnia. Jednak miejsce, do którego trafił nijak się ma do bidula, o którym marzył. Więcej nie zdradzę.

Powieść Maślanki jest doskonałym materiałem do rozważań na temat życia codziennego. Pokazuje brutalną rzeczywistość, o której czasem słyszymy w radiu, czy telewizji. A może warto poznać realia życia od tej drugiej, mniej kolorowej strony?

Zachęcam do lektury.

Danuta Krogulec

NIE POLSKIE, ALE CZY GORSZE?

Wybierając książkę w bibliotece zwracam zwykle uwagę na trzy rzeczy: objętość potencjalnej lektury, okładkę i opis oraz na autora. Mój ostatni wymóg zwykle odnosi się do Polaków. Staram się czytać książki rodzime, jednak coraz częściej natrafiam na zagraniczne tytuły i autorów. Ostatnio w moje ręce trafiają zupełnie przypadkowe książki, które zaskakują mnie swą treścią. Coraz częściej jest to proza zagraniczna. I tak właśnie trafił w moje ręce dramat peruwiańskiego autora Santiago Roncagliolo pt. „Wstyd”.

Podobno wszystkie dramaty są tak naprawdę dramatami rodzinnymi. Rodzina jest dziś ponadto kartą przetargową w sporach ideologicznych i politycznych, co rejestruje oczywiście także współczesna literatura. Jesteśmy więc zasypywani powieściami o rozkładzie instytucji rodziny, niestałości związków, kryzysie wartości rodzinnych etc. Wydawałoby się, że już niewiele odkrywczego można na ten temat powiedzieć.

A jednak...

Powieść Roncagliolo nie jest typową książką z dolnej półki dla grzesznych dziewczynek. Język jest tu precyzyjny jak brzytwa, każde zdanie wydaje się niezbędne. To bogata w obiektywizm i odarta ze wszelkich zasad moralnych opowieść przedstawiająca

losy pewnej na pozór normalnej rodziny. Jest w niej miejsce dla schorowanej babci, która po śmierci wciąż odwiedza swego wnuczka, jest miejsce dla małżeństwa trwającego na granicy związku a także dla nastolatki, która z przykrością odkrywa tajniki dorastania. Jest też mały, uroczy chłopczyk widujący od czasu do czasu duchy. A także Dziadzio z chorobą Parkinsona i kot... który ma problemy ze swą kocią naturą (nie chodzi tu o sikanie na wycieraczkę).

Książka jest na tyle interesująca by przeczytać ją w jeden dzień, gdyż ciekawość, co do losów bohaterów nie pozwala nawet na zaparzenie herbaty. Na ledwie 150. stronach otrzymujemy precyzyjny opis rozpadu rodziny. Autor nie stroni od tematów, które w codziennym życiu są określane mianem „tabu”. Ironia i mądrość Roncagliolo polega na fantastycznej umiejętności żonglowania poszczególnymi elementami układanki. Wszystko po to by wypuklić nam morał wypływający z całej tej historii: Nic nie jest nam dane na zawsze - nawet nieszczęście da nam kiedyś spokój.

Dlatego zachęcam wszystkich do przeczytania tej jakże interesującej pozycji.

Danuta Krogulec

„ŚWIADECTWO” – CZYLI JAN PAWEŁ II WIDZIANY OCZAMI KARDYNAŁA DZIWISZA

Na ekranach kin pojawiła się nowa polska produkcja, opowiadająca o papieżu Polaku- Janie Pawle II. Jest to film dokumentalny w reżyserii Pawła Pitery oparty na wydanej w roku 2007 książce pod tym samym tytułem. Niezapomnianych wrażeń dostarczyły widzom poprzednie ekranizacje oparte na faktach z życia Karola Wojtyły. Wszyscy zapewne słyszeli o filmie „Karol- człowiek, który został papieżem” czy „Karol- papież, który pozostał człowiekiem”. Nie dziwi więc, że i tym razem oczekiwano czegoś równie wzniosłego i poruszającego.

Tymczasem „Świadekstwo” jest dokumentem, w którym, podobnie jak w książce, swoje wspomnienia o Ojcu Świętym przybliży jego wieloletni sekretarz i przyjaciel- kardynał Stanisław Dziwisz. Film został jednak wzbogacony o sekwencje fabularyzowane, obrazujące fragmenty życia papieża, kiedy ten był jeszcze dzieckiem oraz te, których nigdy przedtem nie mieliśmy okazji poznać, gdyż nie zostały uchwycone przez flesze i kamery reporterów. Jednak nie forma jest tu istotna, a treść. Z pozoru znana, powtarzana i wciąż utrwalana, ale dalej świadcząca o niezwykłości skromnego człowieka, który stał się wykładnią dla wiary oraz ostoją wobec wartości, o których u schyłku XX wieku często zapomniano, a w obecnych czasach niemal przestano je kultywować.

„Świadekstwo” bez wątpienia podkreśla to, co każdy z nas już wie o Janie Pawle II. Nie ma tu niespodzianek, poza przypomnieniem faktu drugiego zamachu na życie papieża dokonanego przez jednego z duchownych podczas wizyty Jana Pawła II w Fatimie. Pozostała część filmu jest po prostu pięknym, bardzo gustownie i rzetelnie oddanym wspomnieniem, jeszcze jednym pomnikiem, o którym warto pamiętać. Znajomość biografii Karola Wojtyły i jej dotychczasowych ekranizacji może jednak wpływać na negatywny odbiór filmu. Brak tu pewnej świeżości, która odróżniałaby go od poprzednich produkcji o papieżu Polaku. Nie zmienia to jednak faktu, iż nauka, którą Karol Wojtyła przez całe swoje życie przekazywał całemu światu zasługuje na cześć i szacunek. Umiłowanie Boga, otwarcie kościoła na wiernych, przyciągnięcie do niego młodych i ta niekończąca się walka o duszę człowieka. Jan Paweł II całym sobą był świadectwem głębokiej wiary i miłości do człowieka. Był jedynym duchownym, wobec którego nawet ateści odczuwali ogromny respekt i posłuch.

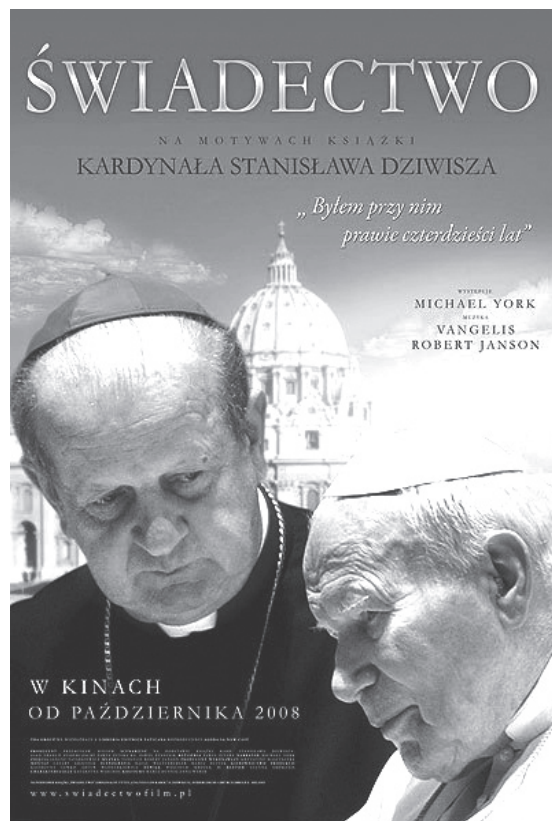
Dziś dla wielu wiernych, pozostanie on jednym z największych autorytetów współczesnego świata. Być może niedoścignionym, choć Jan Paweł II na pewno nigdy nie pomyślał o sobie w ten sposób. W tym właśnie tkwi tajemnica i wielkość Wojtyły. Jego skromność i mądrość stawiały go ponad innymi, ale nigdy w złym tego słowa

znaczeniu. Film Pawła Pitery pozwala po raz kolejny poczuć tę często niezrozumiałą bliskość Ojca Świętego, oraz więź jaka łączyła go z wiernymi. To film, który mimo formuły historycznego dokumentu z udziałem narratora (w tej roli Michael York), w niczym nie traci na właściwym przesłaniu całego obrazu. Co więcej, mamy możliwość obcowania z ciepłym, ujmująco szczerym przekazem samego Dziwisza, który był z Ojcem Świętym do samego końca. „Świadekstwa” nie można opisać jak każdego innego filmu. Zapewne tym, którzy mieli okazję go obejrzeć pozostaną na długo w pamięci niezwykle wzruszające sceny. Film porusza bowiem temat bardzo delikatny, jednakże równie ważny dla młodego jak i starszego pokolenia. Bardzo szybko zapomina się, że oglądamy film i całą swoją uwagę skupiamy na postaci, którą pokazuje.

Ten dokument to jeszcze jedno spotkanie z kimś, kto dawał nadzieję, uczył jak patrzeć na świat i ludzi by kochać wszystkich jednakową dozą miłości. Te wartości warto dziś pielęgnować z jeszcze większym przekonaniem i uporem, aby nauka Karola Wojtyły nie zginęła jak pusto brzmiące słowa.

Danuta Krogulec kl. III, „B”LO

**„ŚWIADECTWO” BEZ
WĄTPIENIA PODKREŚLA TO,
CO KAŻDY Z NAS JUŻ WIE O
JANIE PAWLE II.**

WARSZTATY AMNESTY INTERNATIONAL

Dnia 21. listopada w naszej szkole odbyły się warsztaty organizowane przez Amnesty International. Spotkanie dotyczyło gender (*dżender*) – społeczno – kulturowej tożsamości płci. Jest to sposób pojmowania, a także przypisywania przez społeczeństwo pewnych cech i zachowań mężczyźnie oraz kobiecie. Rozmawialiśmy o tym, czy nasze zachowanie jest zgodne z gender. Okazało się, że większość dziewczyn w dzieciństwie wcale nie bawiło się lalkami, ale grało w piłkę i skakało po drzewach. Chłopcy prawie jednogłośnie stwierdzili, że ich dzieciństwo jest zgodne z gender. Tylko jeden z nich przyznał, że lubi gotować. Mieliśmy test, dotyczący tego, czy nasza płeć ma wpływ na nasze życie. Wszystko wskazywało na to, że prawa kobiet są ograniczane, czy wręcz łamane. Gabi – dziewczyna, która prowadziła warsztaty – opowiedziała nam historie

maltretowanych kobiet. Byliśmy w szoku, że nikt im nie pomógł. Później Gabi zapytała, czy kobiety mają więcej obowiązków niż mężczyźni. Chłopcy odpowiedzieli, że zdecydowanie więcej, a mężczyźni mogliby im pomagać.

Jako kobiecie warsztaty te uświadomiły mi bardzo ważną rzecz – NIE JESTEŚMY GORSZYM GATUNKIEM! Mamy prawa i musimy ich bronić. W wielu rzeczach możemy dorównać mężczyznom, ale musimy znać swoją wartość i stawiać sobie w życiu wysoko poprzeczkę. Sądzę, że warto brać udział w spotkaniach organizowanych przez Amnesty International. Uświadamiają nam one, że prawa człowieka na całym świecie są łamane, a my jako jednostka możemy to zmienić.

Magdalena Gryspanowicz
II a LO

12 grudnia: Maraton Pisania Listów po raz dziewiąty!

„Zasady są proste: W tym samym czasie, na podstawie tych samych opisów, piszemy listy- przez 24 godziny bez przerwy. Każdy list jest ważny, dlatego każdy list liczymy. I wysyłamy. Taka fala musi działać”.

Amnesty International Polska

W dniach 8-9 grudnia 2007 roku odbył się organizowany przez Amnesty International 24-godzinny VIII Międzynarodowy Maraton Pisania Listów, w którym udział wzięła również nasza szkoła. Wtedy to listy pisane były w obronie uwięzionych kobiet broniących praw człowieka, osadzonych za poglądy polityczne oraz tych, wobec których stosowana była przemoc. W ubiegłym roku napisano na świecie około 160 tys. listów w 35 krajach, w Polsce 41 864 listy, w Garwolinie napisaliśmy ich zaledwie 186. Ten wynik skłania do zastanowienia czy jest on adekwatny do liczby mieszkańców naszego miasta.

Nie powinniśmy wychodzić z założenia „TO MNIE NIE DOTYCZY”, ponieważ tak niedawno Polacy byli uczestnikami podobnych wydarzeń. Przez ponad 50 lat nasz naród pozbawiony był wolności słowa i wyrażania swoich poglądów. Nikt nie chciałby chyba do tego wracać. Może więc warto to przemyśleć i potem żyć ze świadomością, że poprzez swój niewielki wysiłek uratowaliśmy komuś życie. Co roku listy wysyłane są do decydentów politycznych. W roku 2007 pisane były na rzecz kilkunastu osób, z których w 6. przypadkach udało się pomóc. W tej akcji liczy się każdy list!

ZWYCIĘSTWA MARATONU 2007

Bu Dongwei (CHINY)- praktykujący Falun Gong, został zatrzymany w dzielnicy Haidian w Pekanie, 19. V 2006. Policja znalazła w jego domu literaturę odnoszącą się do Falun Gong. Otrzymał 2,5 roku „reedukacji przez pracę” za „przeciwstawianie się wprowadzaniu w życie prawa i podważania porządku społecznego”. Jego rodzina została powiadomiona o jego losie dopiero trzy miesiące po zatrzymaniu. Został zwolniony 18. VII, około cztery miesiące przed terminem. Bu Dongwei wierzy, że międzynarodowa

kampania w jego sprawie, w tym działanie Amnesty International, chroniły go podczas jego zatrzymania. Władze obozu reedukacji przez pracę pokazały mu listy, które do niego nadeszły i zapytały, czy przyjechał on z zagranicy i czy znał ludzi, którzy do niego pisali. Nie pozwolono mu zachować listów, ale wiedział, że na świecie są troszczący się o niego ludzie, którzy chcą pomóc.

- Nura al.-Hashlamon (IZRAEL- TERYTORIA OKUPOWANE)- jej prawie dwuletnie zatrzymanie administracyjne (bez podania zarzutów) zakończyło się przedterminowo 31. VIII 2008 roku.
- Dziewczyna z al-Qatif (ARABIA SAUDYJSKA)- 17. XII 2007 król Arabii Saudyjskiej ułaskawił dziewczynę-ofiarę gwałtu, która potem została skazana na 200 batów za przebywanie sam na sam z obcymi mężczyznami.
- Dina Meza (HONDURAS)- obrończyni praw człowieka z organizacji dokumentującej łamanie praw człowieka przez firmy ochroniarskie, której grożono śmiercią nie czuje się już zagrożona. Według Diny Mezy, działania Amnesty znacząco przyczyniły się do poprawy jej sytuacji.
- Jelveh Javaheri (IRAN)- studentka socjologii, dziennikarka i obrończyni praw kobiet z Kampanii na Rzecz Równości, oskarżona o „propagandę antysystemową”. Została zwolniona za kaucją 2. I 2008 r.

Christina Sforza i Mariah Lopez (USA)- są transpłciowymi kobietami, które twierdzą, że zostały potraktowane przez nowojorskich policjantów w sposób niehumanitarny i poniżający. Postępowania wyjaśniające te wypadki toczą się bez przeszkód, a AIUSA szkoli nowojorską policję z wrażliwości na potrzeby osób LGBT.

Amnesty International Polska
Magdalena Saganek
Martyana Mucha
II a L

„SZKOŁA BEZ PRZEMOCY”

NIE GODZIMY SIĘ NA AGRESJĘ I PRZEMOC W SZKOLE! WYPOWIADAMY WALKĘ WSZELKIM JEJ PRZEJAWOM!

Wielu uczniów i nauczycieli chce szkoły bezpiecznej i przyjaznej, bez zaczepek na korytarzach, popychania, bicia, bez przemocy psychicznej. Każdemu należy się szacunek i zrozumienie. Każdy ma prawo do własnych poglądów. Należy jednak pamiętać, by wyrażać je w taki sposób, aby nie ranić innych i siebie samego. Dlatego powstał program społeczny „Szkoła bez przemocy”, który zainicjowało i prowadzi od wiosny 2006 roku 16 dzienników regionalnych dwóch grup wydawniczych – Media Regionalne i Polskapersse. Od września 2006 do grona Organizatorów dołączyła Fundacja Grupy TP. „Szkołę bez przemocy” objął swoim patronatem Prezydent RP Lech Kaczyński.

Celem Programu jest przeciwdziałanie przemocy w polskich szkołach przez zwiększenie świadomości problemu, zmianę postaw wobec przemocy, a także dostarczenie szkołom konkretnego wsparcia i narzędzi, które skutecznie i systemowo zwalczałyby to zjawisko. Program „Szkoła bez przemocy” swoim zasięgiem obejmuje całą Polskę.

My też do niego przystąpiliśmy. Chcemy w tym roku szkolnym między innymi:

- zorganizować spotkania młodzieży ze specjalistami z zakresu przeciwdziałania agresji;
- ogłosić konkurs na najlepszego wychowawcę;
- zorganizować konkurs plastyczny i filmowy promujący szkołę bez agresji;
- założyć i rozpropagować wśród uczniów Skrzynkę Zaufania;
- zorganizować imprezy sportowe propagujące rywalizację fair play;
- obchodzić Dzień Szkoły bez przemocy.

Naszym głównym zamierzeniem jest chęć stworzenia takiej atmosfery w szkole, by chciało się do niej przychodzić.

Wiemy, że idealnych szkół nie ma. Większość boryka się z różnymi problemami a szkoły stosują różne recepty, by sobie z nimi radzić. Ważne jest to, by cały czas się starać i dążyć do zmiany na lepsze, żeby tego dokonać cała społeczność szkolna powinna ze sobą współpracować. Tego sobie i Wam życzę.

pedagog szkolny
mgr Sylwia Kozyra

HUMOR

Dzieci wybierają zawody aktorek, piosenkarzy, strażaków, policjantów, itp. Tylko Jaś mówi, że chciałby zostać Świętym Mikołajem.

- Czy dlatego Jasiu, że roznosi prezenty? - pyta nauczycielka.
- Nie. Dlatego, że pracuje raz w roku.

- Jak nazywa się żona św. Mikołaja?
- Merry Christmas.

- Kto to jest prawdziwy narciarz?
- Człowiek, którego stać na luksus połamania nóg w bardzo znanej miejscowości górskiej, przy pomocy bajecznie drogiego sprzętu.

- Ksiądz chodzący po kołędzie, dzwoni do drzwi mieszkania.
- Czy to ty, aniołku? - pyta kobiecy głos zza drzwi.
- Nie, ale jestem z tej samej firmy!

- Szczęśliwego nowego Roku!
- Zwariowałeś, w lutym?
- To już luty? Choinka, jeszcze nigdy nie wracałem tak późno z sylwestra...

- Kochanie, co byś powiedział, gdybyśmy wzięli ślub w Boże Narodzenie?
- Daj spokój! Po co mamy sobie psuć święta?

- Policjant przesłuchuje świętego Mikołaja:
- Co pan robił w nocy z piątego na szósteo grudnia?

- Dwaj starszycy spędzają wspólne święta. Patrząc na gwiazdę betlejemską, jeden z nich wspomina:
- Moja żona kiedy zauważyła spadającą gwiazdę, powiedziała: „pomyśl o czymś, a twoje życzenie spełni się, kiedy gwiazda spadnie”.
- Co było dalej? - pyta drugi.
- Życzenie się spełniło. Gwiazda spadła na nią!

SPORT

Dnia 24 listopada 2008r zakończono III konkurs wiedzy olimpijskiej. W projekcie wzięło udział 496 uczniów naszej szkoły.

I miejsce zajął - Tomasz Borkowski z kl. III a TE

II miejsce - Damian Walenda IV a TE

III miejsce – Bartosz Lodowski III TP

Opiekunem klubu olimpijczyka jest p. mgr Marek Łoniewski

Gratulujemy zwycięzcom i życzymy dalszych sukcesów.

Uczniowski klub sportowy

Lekkoatletyka:

Punktacja drużynowa szkolnej ligi LA- Garwolin

Punktacja dziewcząt – drużynowo:

I miejsce – ZSP nr 1w Garwolinie

Punktacja chłopców – drużynowo:

II miejsce - ZSP nr 1w Garwolinie

Indywidualne biegi przełajowe:

Drużynowo - dziewczęta: I miejsce wyprzedzając LO 2 Siedlce i ZSP 3 Siedlce

- chłopcy zaś zajmują 7 miejsce .

Rozgrywki w grach zespołowych są w fazie eliminacji...

Przypominamy, że we współzawodnictwie sportowym

szkół ponadgimnazjalnych w regionie siedleckim w roku szkolnym 2007/08 nasza szkoła zajęła 1 miejsce wyprzedzając LO Garwolin i ZSP Garwolin. Liczymy na powtórzenie sukcesu w tym roku.

Szkoła stawia na sport

Po raz pierwszy w historii naszej szkoły powstała klasa sportowa. Liczy ona 31 osób, w tym 10 dziewcząt. Wychowawcą klasy jest mgr Agnieszka Czipionka. Młodzież jest prowadzona pod kątem sportowym, a świadczy o tym ilość lekcji WF-u, jest ich aż 10. Uczniowie trenują zarówno lekkoatletykę jak i spory zespołowe. W prawie każdej szkolnej drużynie sportowej jest przedstawiciel tej klasy. Wychowawcami sportowymi klasy są: p. Marek Łoniewski, p. Sławomir Miernicki, p. Tomasz Turek, p. Mariusz Mikulski, p. Piotr Mucha i p. Agnieszka Bogusz. Mamy nadzieję, że dzięki tym młodym sportowcom szkoła będzie odnosiła jeszcze lepsze wyniki.

Michał Mazek i Patryk Śliwa

WYBORY, WYBORY I PO WYBORACH...

Dnia 19. września odbyły się w naszej szkole wybory do Młodzieżowej Rady Miasta, w których zwyciężyły:

- Ruta Olga
- Piekarska Weronika

Dnia 24. października spośród kandydatów do Samorządu Szkolnego wybraliśmy następujących przedstawicieli „uczniowskich interesów”:

- Bąk Łukasz- przewodniczący
- Talarek Mateusz- zastępca przewodniczącego
- Bąk Monika- skarbnik
- Piesiewicz Ireneusz
- Piekarska Weronika
- Zięcina Wojciech

W dniu 20. listopada odbyły się wybory do Senatu, w których zwyciężył:

- Przybysz Bartosz

Wszystkim zwycięzcom serdecznie gratulujemy i życzymy owocnej pracy. Mamy nadzieję, że obowiązki Wam powierzone przyniosą wymierne korzyści wszystkim uczniom. Powodzenia!!!

Redakcja Eureka

